

DZIENNIK URZĘDOWY WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W G D A Ń S K U

Gdańsk, 30 maja 1953

Nr 7

Poz. 36—39

TREŚĆ:

Część I — Przepisy obowiązujące

Poz.:

Uchwały Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku:

- 36 — Nr 321/XVII/53 z dnia 13. V. 1953 r. w sprawie podniesienia stanu hodowli zwierząt gospodarskich na terenie województwa gdańskiego.
- 37 — Nr 325/XVII/53 z dnia 13. V. 1953 r. w sprawie przeprowadzenia zbioru siana w 1953 roku.

Poz.:

- 38 — Zarządzenie Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku z dnia 23. IV. 1953 r. w sprawie poszukiwania i zwalczania stonki ziemniaczanej.

Część II — Publikacje

- 39 — Obwieszczenie Okręgowego Urzędu Miar w Gdańsku z dnia 27. IV. 1953 r. w sprawie legalizacji narzędzi mierniczych na terenie województwa gdańskiego przez objazdowe urzędy miar.

PRZEPISY OBOWIĄZUJĄCE

36

UCHWAŁA Nr 321/XVII/53

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku
z dnia 13 maja 1953 r.

w sprawie podniesienia stanu hodowli zwierząt gospodarskich na terenie województwa gdańskiego.

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w trosce o zapewnienie pełnego wykonania zadań postawionych przed rolnictwem województwa gdańskiego w Narodowym Planie Gospodarczym na rok 1953, oraz w oparciu o uchwały Prezydium Rządu Nr 653 i 706 z 1951 r.

postanawia:

I. W zakresie zapewnienia dostatecznej bazy paszowej

1. Zobowiązuje się Wojewódzka Komisja Planowania Gospodarczego i Wydział Przemysłu do zaplanowania, a następnie spowodowania produkcji suszarni przewoźnych oraz nastawienia przemysłu terenowego na produkcję parników do parowania ziemniaków. Ponadto poleca się Wojewódzkiej Komisji Planowania Gospodarczego wystąpienie z wnioskiem do Centralnego Zarządu Przemysłu Cukrowniczego o uruchomieniu jeszcze w b.r. przy cukrowniach na terenie Żuław suszarni pasz zielonych, nastawionych na produkcję w okresie przedkampanijnym.
2. Zobowiązuje się Wojewódzka Komisja Planowania Gospodarczego do opracowania wniosku do władz centralnych w sprawie zwracania:
 - a) PGR-om — mleka chudego w ilości 80% w stosunku do dostaw mleka pełnego,
 - b) spółdzielniom produkcyjnym i chłopom gospodarującym indywidualnie — mleka odtłuszczonego lub maślanki w ilości do 20% w stosunku do obowiązujących dostaw mleka, a za dostawę nadobowiązkową — 50%.Pozwoli to na lepsze odchowianie młodzieży inwentarza żywego i skrócenie okresu tuczu trzody chlewnej.
3. Zobowiązuje się Wojewódzkie Zakłady Obrotu Paszami do pełnej i terminowej realizacji przydziałów pasz treściwych zwalnianych przez władze centralne, jak również do systematycznego zaopatrywania poszczególnych Gminnych-Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” w pasze mineralne.

Równocześnie Wojewódzkie Zakłady Obrotu Paszami przy wykonywaniu planu skupu pasz słomianych winny mieć na uwadze w pierwszym rzędzie zaspokojenie potrzeb wewnętrznych województwa gdańskiego i dlatego winny działać w ścisłym porozumieniu z Wydziałem Rolnictwa i Leśnictwa Prezydium Woj.RN.

Wojewódzki Związek Gminnych Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” i podległe mu placówki zobowiązane są prowadzić rachunki poszczególnych asortymentów pasz od-

dzielnie na różne przeznaczenia, co umożliwi państwowej służbie rolnej przeprowadzanie operatywnej kontroli. Wobec stale powtarzających się wypadków skupywania i wywozu przez spekulantów siana poza teren województwa gdańskiego, poleca się Wojewódzkiej Komisji Planowania Gospodarczego i Wydziałowi Komunikacji Drogowej — zwrócić się do Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Gdańsku z wnioskiem o wydanie zarządzenia zabraniającego podstawiania wagonów na zamówienia osób prywatnych (z wyjątkiem przyjezdnych grup kośnych) — ładujących siano wagonowo.

4. Zarząd Okręgowy oraz poszczególne zespoły PGR winny w wypadkach, gdy na skutek trudności obiektywnych, poszczególne gospodarstwa PGR nie mogą własnymi siłami zebrać wyprodukowanych przez siebie pasz — w celu uniknięcia marnotrawstwa pasz — porozumieć się ze swymi organami nadrzędnymi i terenowo właściwym prezydium Powiatowej Rady Narodowej co do sprzątnięcia tych pasz przez spółdzielnie produkcyjne oraz chłopów gospodarujących indywidualnie — na warunkach umownych za wynagrodzeniem w naturze (na części).

5. Prezydium Powiatowych Rad Narodowych, PGR-y i POM-y zobowiązuje się do dołożenia wszelkich starań, aby w każdym gospodarstwie rolnym przygotowana została jak największa ilość kiszonek.

W tym celu należy dopilnować oczyszczenia i wyremontowania silosów. Zarząd Okręgowy PGR przeprowadził w terminie do dnia 30 maja br. kontrolę w powyższym zakresie na terenie podległych mu gospodarstw i złoży sprawozdanie z wyników tej kontroli do Wojewódzkiej Komisji Planowania Gospodarczego w terminie do dnia 15 czerwca b.r., podając w sprawozdaniu stan ilościowy i jakościowy silosów zdalnych do użycia oraz ich kubaturę. Podobne sprawozdanie złoży Ekspozytura Okręgowa POM ze stanu silosów na terenie spółdzielni produkcyjnych.

Aby umożliwić sporządzania kiszonek z pasz wysoko białkowych zobowiązuje się Centralny Zarząd Przemysłu Cukrowniczego — Rejon Gdański do zapewnienia zwolnienia dostatecznej ilości melasy dla Zarządu Okręgowego PGR oraz poszczególnych spółdzielni produkcyjnych.

6. Dyrekcje zespołów PGR, wydziały rolnictwa i leśnictwa prezydium Powiatowych Rad Narodowych oraz POM-y winny dążyć do pełnego wykorzystania stanowisk w płodozmianach dla zwiększenia plantacji lucern i koniczyn. Należy również zwiększyć obszary upraw seradeli, łubinu pastewnego i kukurydzy pastewnej — co zapewni zwiększenie produkcji pasz zielonych. W tym celu Centrala Nasienna zabezpieczy potrzebną ilość nasion, a Wydział Rolnictwa i Leśnictwa poprzez Oddział Upowszechnienia Wiedzy Rolniczej przeprowadzi w ciągu miesiąca kwietnia b.r. cykl propagandowych pogadanek na temat potrzeby zwiększania bazy paszowej.

7. Zarówno PGR-y, jak też spółdzielnie produkcyjne winny stosować płodozmiany, przewidujące 2 zbiory pasz zielonych w ciągu roku z tego samego obszaru gruntu.

Gospodarstwa hodowlane winny zastosować t.zw. „zieloną taśmę” — tj. płodozmian zapewniający ciągłość produkcji paszy zielonej w okresie wegetacji.

8. Tak PGR-y, jak i spółdzielnie produkcyjne winny w ciągu 1953 roku zapewnić właściwe użytkowanie nowo zagospodarowanych pastwisk przez ogrodzenie ich i podzielenie na kwatery. W tym celu Wydział Przemysłu zabezpieczy potrzebną ilość drutu, a Rejony Lasów Państwowych — odpowiednią ilość kółków i żerdzi.
9. Zobowiązuje się pracowników państwowej służby rolnej, agronomów POM oraz pracowników PGR do pełnego wykorzystania przy spręście siana, znajdujących się w ich dyspozycji kóz, daszków i ostwi. W wypadkach niemożności zebrania traw i innych zielonek na siano (np. na skutek warunków atmosferycznych) — dane gospodarstwo winno wtedy takie trawy lub zielonki zakiszyć.
10. Zobowiązuje się PGR-y i spółdzielnie produkcyjne do jak najstaranniej wykonywania upraw i zasiewów roślin pastewnych, szczególnie okopowych, celem uzyskania jak najwyższych zbiorów z ha w stosunku do zaprojektowanych plonów.

II. W zakresie wykonywania przepisów wykonawczych do ustawy o nadzorze nad hodowlą zwierząt gospodarskich

Zobowiązuje się prezydium Powiatowych (Miejskich) i Gminnych Rad Narodowych do zwrócenia szczególnej uwagi na jak najsprawniejsze organizowanie i staranne przeprowadzanie akcji urzędowego uznawania rozplodników zwierząt gospodarskich, a w szczególności do dopilnowania:

- a) sporządzania aktualnych spisów rozplodników i podawania przy tym jednocześnie aktualnego stanu pogłowia materiału żeńskiego,
- b) zawiadamiania wszystkich gospodarstw uspołecznionych oraz hodowców indywidualnych o terminach i miejscach przeglądów,
- c) pociągnięcia do odpowiedzialności służbowej członków i pracowników prezydiów Rad Narodowych, którzy przez niedbałe wypełnianie swych obowiązków w zakresie wykonywania przepisów ustawy o nadzorze nad hodowlą — spowodowali wadliwe lub niekompletne przeprowadzenie powyższych prac,
- d) zastosowania wysokiego wymiaru kar administracyjnych w stosunku do właścicieli, (posiadaczy, użytkowników) lub kierowników gospodarstw rolnych, z których nie zostały doprowadzone rozplodniki na miejsca przeglądów, lub z których rozplodniki nieuznane urzędowo na przeglądzie, nie zostały następnie wytrzebione w terminie przewidzianym ustawą.

III. W zakresie organizacji hodowli w spółdzielniach produkcyjnych

1. Prezydium Powiatowych Rad Narodowych oraz wydziały polityczne POM-ów obowiązane są zapewnić zorganizowanie w spółdzielniach produkcyjnych stałej obsługi inwentarzy zespołowych przez tworzenie brygad hodowlanych.

Obliczanie dniówek obrachunkowych w tych brygadach winno być oparte na zasadzie osiągnięć produkcyjnych tj. w zależności od ilości obsługiwanej inwentarza, ilości odchowanego przychowku i uzyskanej produkcji żywca, mleka, wełny lub jaj.

Brygady hodowlane w spółdzielniach produkcyjnych włączonych do Narodowego Planu Gospodarczego winny być zorganizowane w terminie do dnia 1 czerwca 1953 r., a w pozostałych spółdzielniach, prowadzących hodowlę zespołową — do dnia 1 października 1953 r.

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej zaleca ponadto, aby w każdej spółdzielni produkcyjnej jednemu z członków zarządu powierzono nadzór nad gospodarką hodowlaną spółdzielni oraz czuwanie nad wykonaniem planów podnoszenia stanu pogłowia zwierząt gospodarskich i towarowej produkcji zwierzęcej.

Stan hodowli i stopień wykonania planów produkcji zwierzęcej w poszczególnych spółdzielniach winien być omówiony w ciągu pierwszego półrocza b.r. na naradach społecznych we wszystkich POM-ach.

2. Prezydium Rad Narodowych wszystkich szczebli oraz POM-y winny przeprowadzić w ciągu miesiąca lipca b.r. analizę stanu pogłowia inwentarzy żywych w tych spółdzielniach, które rozpoczęły gospodarkę zespołową przed dniem 1 lipca 1951 r., a na dzień 31 grudnia 1952 r. miały stan inwentarzy żywych poniżej minimum ustalone cytowaną na wstępie uchwałą Prezydium Rządu Nr 653. W wypadku gdyby w ciągu I półrocza b.r. nie nastąpiła poprawa w stanie hodowli, należy na specjalnie zwołanym w tym celu posiedzeniu Prezydium omówić przyczyny powodujące ten stan rzeczy w poszczególnych spółdzielniach i znaleźć środki, któreby zapewniły poprawę na tym odcinku.

3. Poleca się Wydziałowi Budownictwa, aby w ścisłym porozumieniu ze służbą zootechniczną zapewnił pełną realizację planów na odcinku budowy i remontów pomieszczeń dla inwentarzy żywych.

Z uwagi na szczupłość na ogół na terenie spółdzielni produkcyjnych pomieszczenia dla trzody chlewnej, należy propagować i stosować budownictwo szałasowe przy organizowaniu ferm okólnikowego wychowu trzody chlewnej.

4. Oddziałowi Spółdzielczości Produkcyjnej w Wydziale Rolnictwa i Leśnictwa Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej poleca się zabezpieczyć niezbędną pulę kredytów potrzebnych na zakup inwentarzy żywych, a szczególnie rozplodników, oraz kredytów na remont pomieszczeń dla inwentarzy.

Służbę zootechniczną prezydiów Rad Narodowych oraz Ekspozyturę Wojewódzkiej Centrali Obrotu Zwierzętami Hodowlanymi zobowiązuje się ponadto do udzielania spółdzielcom pomocy w zakupie doborowego materiału hodowlanego w terminie możliwie najkrótszym.

5. W celu podniesienia wiadomości fachowych członków brygad hodowlanych w spółdzielniach produkcyjnych, wydziały polityczne POM winny zapewnić 100-procentowe wykorzystanie miejsc zarezerwowanych dla spółdzielców na zootechnicznych kursach szkoleniowych, organizowanych przez Ministerstwo Rolnictwa.

W ciągu br. winno być przeszkolonych na terenie województwa gdańskiego: 75 oborowych, 75 chlewnistrzów, 15 owczarzy i 8 kierowników ferm drobiarskich.

IV. W zakresie podniesienia stanu hodowli w PGR-ach

1. Zobowiązuje się Zarząd Okręgowy PGR do otoczenia szczególnie troskliwą opieką tych gospodarstw, które posiadają obory, chlewnie i owczarnie wytypowane na fermę produkcyjną. Gospodarstwa te winny zapewnić odchów takiej ilości dobrych rozplodników, jakie są potrzebne dla hodowli masowej na terenie całego województwa gdańskiego. Ponadto Zarząd Okręgowy PGR obowiązany jest zorganizować kontrolę użyteczności obór i chlewni PGR-ów w ramach nakreślonych planów.

2. Zespoły PGR, wzorując się na osiągnięciach hodowców radzieckich i w oparciu o doświadczenia naszych zakładów zootechnicznych winny jak najszerzej stosować najnowsze zdobycze w zakresie zootechniki jak np. tlenowy zimny wychów cieląt, okólnikowy chów trzody chlewnej itp.

V. W zakresie upowszechnienia wiedzy fachowej i propagowania przodujących osiągnięć w hodowli

1. Zobowiązuje się pracowników Oddziału Upowszechnienia Wiedzy Rolniczej oraz lektorów grupy wojewódzkiej i lektorów powiatowych do pełnego przeprowadzenia zaplanowanych pogadanek fachowych z zakresu zootechniki.
2. Państwowa służba rolna, służba zootechniczna oraz agromowie POM winni szeroko propagować osiągnięcia i metody pracy czołowych hodowców.
3. Zobowiązuje się wydziały rolnictwa i leśnictwa prezydiów Powiatowych Rad Narodowych, PGR-y oraz POM-y do nawiązania ścisłego kontaktu z Polskim Radiem oraz prasą w celu zamieszczania materiałów informacyjno-instruktażowych z zakresu osiągnięć w rozwoju hodowli zwierząt gospodarskich.
4. Prezydium Rad Narodowych wraz z POM-ami winny w porozumieniu z Komitetami Powiatowymi PZPR zorganizować w miesiącach maj—czerwiec b.r. narady pracowników obsługujących w PGR-ach i spółdzielniach produkcyjnych inwentarz żywy. Narady te powinny być połączone

ze zwiedzeniem jednej ze spółdzielni produkcyjnych przodującej w hodowli — celem wymiany doświadczeń i omówienia błędów.

5. Aby zapewnić właściwe przygotowanie młodych kadr służby zootechnicznej oraz umożliwić praktyczne zapoznanie się z wzorowym prowadzeniem hodowli, zobowiązuje się Oddział Szkolenia Rolniczego do postawienia hodowli zwierząt gospodarskich w ośrodkach szkolnych na odpowiednim poziomie. Dotyczy to szczególnie ośrodków należących do szkół o kierunku zootechnicznym (Nowy Staw i Parchowo), gdzie hodowla powinna być postawiona na wysokim poziomie.

VI. W zakresie organizacji służby zootechnicznej wydziałów rolnictwa i leśnictwa prezydium Powiatowych Rad Narodowych

1. Zobowiązuje się prezydium Rad Narodowych do szczególnie wnikliwego doboru instruktorów kontroli użytkowości obór, którzy w związku ze stale wzrastającą liczbą spółdzielni produkcyjnych mają za zadanie prowadzenie poradnictwa żywieniowego, rejestracji przychówku i kontroli wydajności mleka. Ponieważ szereg prezydiów Powiatowych Rad Narodowych zmniejszyło w ciągu 1952 roku ilość etatów tych pracowników, ze szkodą dla stanu hodowli bydła, zobowiązuje się te prezydium Powiatowych Rad Narodowych, aby w terminie do dnia 15 maja br. zapewniły pełną obsadę instruktorów kontroli użytkowości z uposażeniem nie niższym niż w IX grupie uposażeniowej.
2. W celu zmniejszenia płynności kadr służby zootechnicznej, zobowiązuje się prezydium Powiatowych Rad Narodowych do uprzedniego uzgadniania z kierownikiem Wydziału Rolnictwa i Leśnictwa Prezydium Woj.RN wszelkich zmian osobowych w stanie służby zootechnicznej.
3. Służba zootechniczna nie może być wykorzystywana do prac niezwiązanych bezpośrednio z hodowlą zwierząt gospodarskich.

VII. W zakresie zapewnienia zdrowotności i higieny zwierząt gospodarskich.

1. Zobowiązuje się służbę weterynaryjną do:
 - a) ścisłego przestrzegania terminów zaplanowanych szczepień ochronnych i zapobiegawczych celem uniknięcia strat w pogłowie zwierząt spowodu chorób zaraźliwych,
 - b) podjęcia ścisłej współpracy i koordynacji prac na odcinku hodowli zwierząt gospodarskich ze służbą zootechniczną prezydiów Rad Narodowych i PGR-ów.
2. Zobowiązuje się Wojewódzki Związek Gminnych Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” do zabezpieczenia w ramach bazy paszowej dostatecznej ilości pasz mineralnych i witaminowych dla potrzeb hodowców.
3. Zaleca się PGR-om, spółdzielniom produkcyjnym oraz gospodarstwom indywidualnym przestrzeganie podstawowych zasad racjonalnego chowu dotyczących: zapewnienia oddzielnych pomieszczeń dla cieląt i jałowizny, porodówek dla krów, okólników dla wszystkich gatunków zwierząt gospodarskich, oraz pielęgnacji i higieny.

Za Prezydium Rady Narodowej

St. Muszyński

B. Geraga

Sekretarz Prezydium

Przewodniczący Prezydium

37

UCHWAŁA Nr 325/XVII/53

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku

z dnia 13 maja 1953 r.

w sprawie przeprowadzenia zbioru siana w roku 1953.

Podstawowym warunkiem wykonania zadań 4 roku Planu 6-letniego na odcinku produkcji zwierzęcej jest zabezpieczenie odpowiedniej bazy paszowej. Paszę tę w dużym stopniu do-

starzają łąki i pastwiska, jednakże wydajność tych użytków na terenie województwa gdańskiego jest jeszcze niedostateczna, ponieważ nie są one należycie pielęgnowane i późno są koszone. Również praktykowane dotąd suszenie siana na ziemi oraz wadliwy sposób jego przechowywania, powoduje duże straty wartości pokarmowych siana.

Na bilans pasz wpływa także ujemnie niewykaszenie całego arealu łąk na terenie powiatów: Gdańsk, Lębork i Elbląg. Grupy kośne w roku ubiegłym w pewnej tylko mierze spełniły swoje zadania, ponieważ nie były wolne od szeregu niedociągnięć natury organizacyjnej i gospodarczej. Przede wszystkim w akcji tej wzięła udział zbyt mała ilość spółdzielni produkcyjnych, a wykos łąk przez grupy kośne nie obejmował całych kompleksów łąk, lecz tylko lepsze ich części.

Dlatego też w roku bieżącym dla uzyskania większej ilości dobrego gatunkowo siana — Prezydium Rad Narodowych, Zarząd Okręgowy PGR, Dyrekcja Lasów Państwowych, spółdzielnie produkcyjne, indywidualnie gospodarujący chłopi oraz wszystkie współdziałające z rolnictwem urzędy i instytucje winny skoncentrować cały swój wysiłek i środki techniczne dla sprawnego, terminowego i całkowitego przeprowadzenia zbioru siana.

Mając powyższe zadania na uwadze — Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej

uchwała

I. Zobowiązać prezydium Rad Narodowych wszystkich szczebli do:

1. Zapewnienia operatywnego kierownictwa nad całokształtem przygotowań do sprzętu siana i przebiegiem sianokosów, oraz zabezpieczenia należytego wykonania zarządzeń i instrukcji Ministerstwa Rolnictwa z tego zakresu.
2. Dopilnowania, aby POM-y i GOM-y:
 - a) przygotowały w terminie do dnia 15 maja 1953 roku, maszyny i sprzęt potrzebny do sianokosów oraz zawarły umowy ze spółdzielniami produkcyjnymi i gospodarstwami indywidualnymi na wykonanie prac przy sprzęcie siana;
 - b) w terminie do dnia 20 maja b.r. opracowały plany pracy dla przeprowadzenia sianokosów, omówiły te plany ze wszystkimi pracownikami na naradach produkcyjnych i przekazały je następnie do wykonania poszczególnym brygadam;
 - c) uwzględniły w swoich planach pracy sprawę udzielania pomocy przyjeżdżnym grupom kośnym w formie dostarczania im potrzebnego sprzętu i maszyn. Dotyczy to przede wszystkim POM-ów i GOM-ów powiatów Lębork i Elbląg;
 - d) przez swoje wydziały polityczne otoczyły opieką przyjezdne grupy kośne i rozwinęły wśród nich odpowiednią pracę społeczno-polityczną.
3. Przeprowadzenia kontroli stanu przygotowań do sianokosów w spółdzielniach produkcyjnych, przy zwróceniu przy tym szczególnej uwagi na właściwe rozstawienie brygad POM i maszyn GOM, na jak najlepsze wykorzystanie własnych maszyn i sprzętu oraz siły ludzkiej i koni — w okresie suszenia i zwózki siana.
4. Zapewnienia spółdzielniom produkcyjnym fachowej pomocy w przeprowadzaniu sianokosów ze strony agronomów POM i państwowej służby rolnej.
5. Przeprowadzenia przy współudziale terenowych komórek organizacyjnych ZSch, ZMP, Związku Zawodowego Pracowników Rolnych, Ligi Kobiet, oraz za pośrednictwem prasy, radiowęzłów i ulotek szerokiej propagandy, instruktarzu i pogadek na tematy dotyczące terminowego i racjonalnego przeprowadzania zbioru, suszenia i przechowywania siana.
6. Powołania w powiatach Elbląg i Lębork komisji złożonych z przedstawicieli Wydziałów Rolnictwa i Leśnictwa, Zarządów Powiatowych ZSch i zespołów PGR, które w terminie do dnia 10 maja br. ustalą tereny łąkowe przeznaczone do zbioru przez przyjezdne grupy kośne oraz sporządzą szczegółową ewidencję tych łąk. Zarząd Okręgowy PGR i Dyrekcja Lasów Państwowych podadzą Wydziałowi Rolnictwa i Leśnictwa Prezydium Woj.RN w ter-

minie do dnia 10 maja 1953 roku ujętą liczbowo powierzchnię łąk (w hektarach), z których nie będą w stanie zebrać siana własnymi siłami.

7. Przekazania wszystkich łąk, nie posiadających użytkownika, grupom kośnym, spółdzielniom produkcyjnym i indywidualnie gospodarującym małym i średniorolnym chłopom.

Prezydium Gminnych Rad Narodowych dopilnują terminowego i całkowitego wykorzystania takich łąk.

II. Zobowiązać Zarząd Okręgowy Państwowych Gospodarstw Rolnych do:

1. Przeprowadzenia zbioru siana z łąk PGR-ów we właściwym terminie i przy zostosowaniu jak największej ilości rusztowań do suszenia. Dla zapobieżenia stratom zebranego siana powinno ono być bezzwłocznie zmagazynowane i odpowiednio przechowywane.
2. Przygotowania w terminie do dnia 15 maja 1953 r. posiadanej ilości maszyn i narzędzi, gwarantujących szybkie i bezprzestojowe przeprowadzenie prac przy zbiorze siana.
3. Zwerbowania pracowników sezonowych oraz zmobilizowania własnych rezerw roboczych spośród rodzin robotników i pracowników PGR do prac przy zbiorze siana.
4. Organizowania dla zespołów posiadających w stosunku do potrzeb niewystarczającą ilość paszy, brygad kośnych, wyposażonych w odpowiednie maszyny i narzędzia do zbioru siana na Żuławach.
5. W wypadku niemożliwości wykorzystania wszystkich nadających się do użytkowania łąk — Okręg PGR:
 - a) odda takie łąki do wykosu na warunkach zbioru na części — potrzebującym paszy miejscowym spółdzielniom produkcyjnym oraz indywidualnie gospodarującym małym i średniorolnym chłopom. Wysokość należności w naturze ustali Zarząd Okręgowy PGR w porozumieniu z Wydziałem Rolnictwa i Leśnictwa Prezydium Woj.RN;
 - b) przekaże w terminie do dnia 10 maja 1953 r. do dyspozycji Wydziału Rolnictwa i Leśnictwa Prezydium Woj.RN wszystkie pozostałe łąki, z których PGR-y nie będą w stanie własnymi siłami zebrać siana — dla wykorzystania ich przez grupy kośne.
6. Przeprowadzania bieżącej kontroli prac przygotowawczych, przebiegu sianokosów i stanu zabezpieczenia zbioru siana.
7. Uruchomienia wszystkich pras znajdujących się w gospodarstwach PGR i udostępnienia tych pras grupom kośnym do użytkowania.

III. Zobowiązać Dyрекcję Lasów Państwowych do:

1. Wykorzystania wszystkich nadających się do użytku łąk leśnych, przyleśnych itp. przez:
 - a) zbiór siana we właściwym terminie na własne potrzeby i przy zostosowaniu jak największej ilości rusztowań do suszenia;
 - b) oddanie tych łąk pracownikom Lasów Państwowych w odpłatne użytkowanie;
 - c) wydzierżawienie miejscowym spółdzielniom produkcyjnym oraz indywidualnie gospodarującym małym i średniorolnym chłopom na okres do lat trzech, pobierając czynsz dzierżawny w wysokości zależnej od miejscowych warunków oraz wydajności i jakości porostu łąkowego. W takich wypadkach należy zobowiązać wydzierżawiającego do dokonywania czynności pielęgnacyjnych, aby w ten sposób podnieść stan jakościowy wydzierżawionej łąki. Wysokość czynszu powinna być tak ustalona, aby nie stała na przeszkodzie do wydzierżawiania łąk przez spółdzielnie produkcyjne oraz indywidualnie gospodarujących chłopów.
2. Przygotowania do sprzedaży PGR-om, spółdzielniom produkcyjnym i indywidualnie gospodarującym chłopom odpowiedniej ilości żerzdy dla budowy rusztowań do suszenia siana.

IV. Zobowiązać Dyрекcję Okręgową Kolei Państwowych, Wojewódzki Zarząd Wodno-Melioracyjny i Wojewódzki Zarząd Dróg Publicznych do:

1. Dopilnowania, aby tereny kośne będące pod ich zarządem, oraz rowy, wały, skarpy, nasypy, jak też części pasa drogowego poza rowami, zostały w terminie i całkowicie skoszone lub przeznaczone na wypas. Pierwszeństwo w korzystaniu z tych terenów mają droźnicy oraz nadzorcy dróg i mostów, a w dalszej kolejności inni pracownicy służby drogowej zatrudnieni na danym odcinku drogi.
2. Wydania odpowiednich zarządzeń, zmierzających do zabezpieczenia urządzeń technicznych przed zniszczeniem lub uszkodzeniem podczas zbioru siana.

V. Zobowiązać przewodniczących prezydiów Powiatowych Rad Narodowych, na terenie których odczuwa się brak paszy, do:

1. Zorganizowania przy współudziale ZSCh grup kośnych, złożonych z członków spółdzielni produkcyjnych i chłopów gospodarujących indywidualnie, do wyjazdu na zbiory siana na tereny powiatu Lębork i województwa szczecińskiego.
2. Włączenia do akcji propagandowo-uświadamiającej przy organizowaniu grup kośnych, tych członków spółdzielni produkcyjnych i indywidualnie gospodarujących chłopów, którzy w roku ubiegłym brali udział w grupach kośnych, uzgodnienia z Wydziałem Rolnictwa i Leśnictwa Prezydium Woj.RN przydziału terenów łąkowych do sprzętu siana przez grupy kośne, oraz do opracowania w terminie do dnia 15 maja 1953 r. planu wyjazdu tych grup na sianokosy.

VI. Zobowiązać przewodniczących wszystkich prezydiów Powiatowych i Gminnych Rad Narodowych do:

1. Omówienia na najbliższych posiedzeniach prezydiów sprawy przygotowań do sianokosów. Posiedzenia te winny być przeprowadzone na sekcjach powiatowym — do dnia 10 maja b.r., a na sekcjach gminnym — do dnia 20 maja b.r.
2. Obciążenia w każdym powiecie kierownika wydziału rolnictwa i leśnictwa odpowiedzialnością za wykonanie zadań, jakie wynikają z niniejszej uchwały, tak w okresie przygotowań do sianokosów, jak też podczas zbioru siana. Ponadto w powiatach, na terenie których przeprowadzony będzie zbiór siana przez grupy kośne, winien być wyznaczony pracownik, który będzie zobowiązany do dopilnowania, aby przydział łąk dla grup kośnych i ich wykaszanie odbywał się planowo i objął całą zaplanowaną powierzchnię. Mają oni ponadto obowiązek udzielać grupom kośnym pomocy w uzyskiwaniu kwater, w zaopatrywaniu grup w potrzebne im maszyny do sprzętu, oraz w zbiorze i przewozie siana.

Oplaty za zbiór siana w wysokości 10—20 zł za jeden hektar łąki, w zależności od jakości porostu i odległości od stacji kolejowej, należy wpłacać do kasy tego prezydium Gminnej Rady Narodowej, na terenie którego łąki będą koszone.

Grupy kośne będą mogły zebrać i zabrać ze sobą na własność całość zebranego siana. Ponadto grupy kośne będące użytkownikami I-go pokosu winny mieć pierwszeństwo do zbioru siana także z II-go pokosu.

3. Przewodniczących prezydiów Gminnych Rad Narodowych zobowiązuje się ponadto do zorganizowania pomocy sąsiedzkiej w akcji sianokosów. Grupy kośne z pomocy sąsiedzkiej korzystać nie mogą.

VII. Wezwać Bank Rolny — Oddział w Gdańsku

do otwarcia kredytu krótkoterminowego, który może być udzielany spółdzielniom produkcyjnym na podstawie opinii prezydium Powiatowej Rady Narodowej w wysokości do 5.000 złotych, jak również małym i średniorolnym chłopom — uczestnikom grup kośnych w wysokości do 600 złotych na każde gospodarstwo — na podstawie opinii Zarządu Gminnego ZSCh.

VIII. Zobowiązać Dyрекcję Okręgową Kolei Państwowych do:

1. Stosowania zgodnie z zarządzeniem Ministerstwa Kolei opłat ulgowych dla brygad PGR i grup kośnych udających się na sianokosy wraz z inwentarzem żywym i martwym do województwa szczecińskiego, oraz przy przejazdach grup kośnych pociągami osobowymi w składzie co najmniej 5 osób — 33% ulgi taryfy osobowej w klasie 3-ciej. Opłaty ulgowe powinny być udzielane w obie strony w czasie od dnia 15 maja do 1 października 1953 roku. Podstawą do uzyskania opłat ulgowych winno być przy wyjeździe na sianokosy: zaświadczenie wydane przez prezydium Gminnej Rady Narodowej w miejscu zamieszkania wyjeżdżającego, a przy powrocie — to samo zaświadczenie potwierdzone przez prezydium Gminnej Rady Narodowej w miejscu zbioru.

2. Zabezpieczenia potrzebnej ilości wagonów towarowych dla przewiezienia brygad PGR oraz grup kośnych, udających się na sianokosy i powracających z sianokosów łącznie z inwentarzem żywym i martwym, do przewozu zebranego siana, oraz przygotowania możliwie dostatecznej ilości planek do przykrycia przewożonego wagonami odkrytymi siana.

IX. Zobowiązać Wojewódzki Związek Gminnych Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” do:

1. Zorganizowania w ramach obowiązującego planu skupu i zaopatrzenia — skupu siana paszowego i ściółkowego, w pierwszym rzędzie od grup kośnych.
2. Powiększenia w miarę lokalnych potrzeb ilości punktów skupu siana.
3. Zorganizowania prasowania siana, przede wszystkim dla potrzeb grup kośnych transportujących siano koleją, za opłatą pokrywającą koszty własne.
4. Udzielenia pomocy grupom kośnym przy zamawianiu i uzyskiwaniu wagonów dla przewozu siana.
5. Zaopatrzenia w terminie do dnia 20 maja 1953 r. wszystkich GS-ów i ich filii w potrzebną ilość czarnej soli do solenia siana, kos, oselek, młotków, babek, oliwy i smaru.
6. Przystosowania na okres sianokosów godzin otwarcia sklepów dla potrzeb rolników.

X. Zobowiązać służbę rolną prezydiów Rad Narodowych wszystkich szczebli

do tego, aby przy ścisłej współpracy z poszczególnymi ogniwami organizacyjnymi Związku „Samopomocy Chłopskiej”, Związku Zawodowego Pracowników Rolnych, administracji PGR, oraz POM rozwinęła współzawodnictwo w sprzęcie siana wśród załóg ośrodków maszynowych, pomiędzy PGR-ami, spółdzielniami produkcyjnymi i chłopami gospodarującymi indywidualnie. Przedmiotem współzawodnictwa powinno być w PGR-ach, spółdzielniach produkcyjnych i gospodarstwach indywidualnych — przede wszystkim budowa rusztowań do suszenia siana, terminowy, szybki i racjonalny zbiór, a w ośrodkach maszynowych — remont i przygotowanie maszyn, zawieranie umów oraz pełne wykorzystanie sprzętu przy zbiorze siana.

XI. Zobowiązać prezydium Rad Narodowych wszystkich szczebli

do przestrzegania terminów sprawozdań zawartych w zarządzeniach Ministra Rolnictwa o sprzęcie siana.

XII. Porucza się Ob. T. Kocanowi — członkowi Prezydium i kierownikowi Wydziału Rolnictwa i Leśnictwa koordynację wszystkich spraw związanych z wykonaniem niniejszej uchwały.

Za Prezydium Rady Narodowej

St. Muszyński

B. Geraga

Sekretarz Prezydium

Przewodniczący Prezydium

38

ZARZĄDZENIE

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku

z dnia 24 kwietnia 1953 r.

w sprawie poszukiwania i zwalczania stonki ziemniaczanej.

W trosce o zabezpieczenie upraw ziemniaków i pomidorów przed stonką ziemniaczaną — Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej na podstawie § 5 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 16 czerwca 1951 r. w sprawie zwalczania stonki ziemniaczanej (Dz. U. Nr 38, poz. 278), art. 4 ust. 2 dekretu z dnia 30 czerwca 1951 r. o obowiązku świadczeń w naturze na niektóre cele publiczne (Dz. U. Nr 38, poz. 284), oraz w oparciu o przepisy uchwały Nr 1189/52 Prezydium Rządu z dnia 20 grudnia 1952 r. w sprawie organizacji walki ze stonką ziemniaczaną —

zarządza:

1. Zwalczanie stonki ziemniaczanej w roku 1953 drogą przeprowadzania indywidualnych i ogólnych (kontrolnych) lustracji przeciwstonkowych na poletkach chwytnych, uprawach ziemniaków, plantacjach pomidorów i innych roślinach z rodziny psiankowatych (tytoń, miechunka, lulek itp.) — celem wykrycia i całkowitego zlikwidowania ognisk stonki ziemniaczanej.
2. Za prawidłowe i dokładne poszukiwanie stonki ziemniaczanej odpowiedzialni są wszyscy użytkownicy pól ziemniaczanych i upraw pomidorów zarówno na terenie wsi jak i miast.
3. Dla skontrolowania, czy użytkownicy dopełnili obowiązku przeprowadzenia lustracji indywidualnych, ustala się następujące terminy dokonania lustracji ogólnych (kontrolnych):

Kolejność lustracji	Data	Dzień tygodnia	Czas trwania lustracji	Powierzchnia ziemniaków w ha na 1 lustratora w ciągu robocznego	Podlegają powiaty
Wstępna	15 maja	piątek	8 godzin (od godz. 9-ej rano)	1	Kartuszy, Kościerzyna, Lębork, Starogard, Tczew, Wejherowo
I.	10 czerwca	środa	"	1	"
II.	25 czerwca	czwartek	"	1	"
III.	9 lipca	czwartek	"	1	"
IV.	24 lipca	piątek	"	1	"
V.	8 sierpnia	sobota	"	1	"
VI.	25 sierpnia	wtorek	"	1	"
VII.	10 września	czwartek	"	1	"
Wstępna	16 maja	sobota	"	1	Elbląg, Gdańsk, Kwidzyn, Malbork, Sztum
I.	11 czerwca	czwartek	"	1	"
II.	26 czerwca	piątek	"	1	"
III.	10 lipca	piątek	"	1	"
IV.	25 lipca	sobota	"	1	"
V.	11 sierpnia	wtorek	"	1	"
VI.	26 sierpnia	środa	"	1	"
VII.	11 września	piątek	"	1	"

4. Przebieg akcji poszukiwania i zwalczania stonki ziemniaczanej odbywać się winien według następujących zasad:

1) Wszyscy użytkownicy upraw ziemniaczanych i pomidorów obowiązani są do indywidualnego poszukiwania stonki ziemniaczanej na swoich uprawach przynajmniej jeden raz w tygodniu. Ogólne lustracje przeciwstonkowe są tylko sprawdzianem, czy dobrze były przeglądane uprawy ziemniaków i pomidorów przez użytkowników. Wykrycie podczas ogólnej lustracji zadawionych ognisk stonki wskazywać będzie, że przeglądy indywidualne nie były należycie przeprowadzone przez użytkowników. Winni w takich wypadkach połączni zostaną do odpowiedzialności karno-administracyjnej.

2) Użytkownicy poletek chwytanych przeciwstonkowych obowiązani są w okresie od chwili wstąpienia ziemniaków — do rozpoczęcia I-szej lustracji ogólnej do codziennego przeglądania tych poletek w poszukiwaniu stonki. W wypadku spodziewanych przymrozków należy na noc przykrywać poletka słomą, sianem lub przygotowanymi do tego celu kołpaczkami papierowymi. Niezależnie od przeglądów codziennych dokonywanych przez użytkowników, przodownik gromadzki ochrony roślin obowiązany jest raz w tygodniu przejrzeć poletka chwytne wspólnie z użytkownikiem.

3) Do dnia 30 maja 1953 r. należy zniszczyć całkowicie samosiejki ziemniaków, znajdujące się na zeszłorocznych polach ziemniaczanych, kopczyskach itp. przez wyrwanie ich wraz z bulwą mateczną.

4) W lustracjach ogólnych przeciwstonkowych (kontrolnych) brać winni udział wszyscy mieszkańcy wsi i członkowie spółdzielni produkcyjnych oraz robotnicy i pracownicy rolni PGR wraz z rodzinami. W domach, biurach i zabudowaniach pozostać mogą w takich wypadkach tylko niezbędne osoby.

5) Lustracja wstępna, która odbędzie się w połowie maja, obejmuje poletka chwytne z roszczonej ziemniaków oraz zeszłoroczne pola ziemniaczane i kopczyska w celu wykrycia i zniszczenia samosiejek ziemniaków.

6) Lustracje ogólne (kontrolne) przeprowadzać należy w składzie zorganizowanych przez sołtysa i przodownika gromadzkiego ochrony roślin — drużyn poszukiwaczy, składających się z 10-ciu osób z kierownikiem drużyny na czele. Cała gromada winna być podzielona na rejony odpowiednio do ilości drużyn poszukiwaczy, i za każdy rejon odpowiedzialna jest przydzielona do niego drużyna. W czasie lustracji sołtys, przodownik gromadzki ochrony roślin i kontroler gminny kontrolują przebieg poszukiwania na terenie całej gromady.

7) Przed rozpoczęciem lustracji poszukiwacze powinni być pouczeni przez sołtysa i przodownika gromadzkiego ochrony roślin o zadaniach i sposobie właściwego wykonania przeglądów. Poszukiwacz winien wyjść na pole zaopatrzony w butelkę napełnioną do połowy wodą z dodatkiem nafty, benzyny lub denaturatu. Można do tego celu posłużyć się również roztworem soli kuchennej (jedna łyżka stołowa na 0,5 litra wody). Butelkę należy umocować do pasa lub przewiesić przez ramię. Ponadto każda drużyna powinna mieć przy sobie wysokie tyczki do oznaczania wykrytych ognisk. Kierownik drużyny rozstawia lustratorów wzdłuż redlin ziemniaków w ten sposób, aby każdy z nich miał do przeglądu dwa rzędy ziemniaków. Po dojściu do końca pola lustratorzy ustawiają się w ten sam sposób wzdłuż następnego odcinka pola itd.

8) Znalezione okazy szkodnika (chrząszcze, larwy, poczwarki) należy zabić natychmiast przez wrzucenie do butelki z płynem zabijającym — jajeczka zaś wrzucać do butelki wraz z liśćmi.

W żadnym wypadku nie można wynosić żywych okazów stonki (w jakimkolwiek stadium rozwojowym) poza obręb zarażonego pola. Znalezione owady należy przesyłać natychmiast wraz z „Raportem wykrycia ogniska”, sporządzonym według ustalonego wzoru — do Prezydium Gminnej Rady Narodowej. Na butelkę należy nalepić etykietę z napisem: (imię i nazwisko użytkownika, gromada, gmina, data zebrania szkodnika).

- 9) Aby lustracje spełniły swoje zadanie i stonka była wykryta — przeglądać należy każdy krzak bardzo dokładnie od góry i spodu. Szczególnie w dniach pochmurnych zwracać należy uwagę na spodnią stronę liści i ziemię pod krzakami, gdy często zdarza się, że dorosłe chrząszcze i larwy chowają się pod liście lub spadają na ziemię udając martwe.
- 10) Czas trwania lustracji w zasadzie wynosi jeden dzień; w wypadku niemożliwości wykonania lustracji w jednym dniu należy ją przedłużyć na dzień następny.
- 11) W wypadku niepomyślnych warunków atmosferycznych (deszcz, zimno) przesunięcia terminu lustracji na najbliższy dzień pogodny dokonać może sołtys w porozumieniu z przodownikiem gromadzkim ochrony roślin, zawiadamiając o tym prezydium Gminnej Rady Narodowej.
- 12) W dwóch pierwszych lustracjach ogólnych (wyluczając lustrację wstępną) oprócz ziemniaków podlegają obowiązkowym przeglądom również wszystkie rośliny pokrewne, jak czarny lulek, miechunka itp.
- 13) Całe pole ziemniaczane, a szczególnie krzaki w pobliżu miejsca znalezienia stonki, należy starannie przeszuścić i dokładnie wybierać wszystkie okazy szkodnika.
- 14) Na dwa dni przed rozpoczęciem zwalczania ognisk stonki ziemniaczanej preparatami grupy DDT i HCH winni być o tym powiadomieni okoliczni pszczelarze, aby mogli zabezpieczyć pszczoły przed ewentualnym zatruciem. W tym celu należy wywieść ule poza obręb zarazony (7 km), lub wieczorem w dniu poprzedzającym opylanie — zasiatkować wyloty uli, zostawiając pszczolom odpowiedni zapas pokarmu, poszerzone gniazdo i wodę.
- 15) Pole opryskane arsenianem, należy zaopatrzyć w tablice ostrzegawcze z napisem: „Roślinność zatruta, wypasanie i zbieranie paszy zabronione.”
- 16) Na polach odkażanych środkami chemicznymi (jak np. HCH) nie należy uprawiać ziemniaków i roślin korzeniowych w przeciągu dwóch lat.
- 17) W akcji zwalczania stonki ziemniaczanej przy użyciu owadobójczych środków chemicznych nie mogą brać udziału kobiety i młodzież do 18 lat. W razie stwierdzenia wypadku zatrucia ludzi (zwierząt) należy natychmiast wezwać lekarza (weterynarza).
- 18) W wypadku stwierdzenia jakichkolwiek niedociągnięć podczas ogólnej lustracji, kontroler obecny przy lustracji zarządza natychmiast lustrację uzupełniającą.
- 19) Skuteczność przeprowadzonych zabiegów chemicznych kontroluje w gromadzie w 7-mym dniu po zakończeniu lustracji ogólnej pod nadzorem przodownika gromadzkiego:
 - a) wszystkie punkty w ogniskach — gromadzka drużyna techniczna;
 - b) wszystkie ogniska zwarte — drużyna poszukiwaczy — wyznaczona przez sołtysa.
- 20) Przodownik gromadzki ochrony roślin odpowiedzialny jest za właściwe przechowywanie środków chemicznych i aparatury, przeznaczonej do zwalczania stonki ziemniaczanej. Środki chemiczne winny znajdować się w suchym pomieszczeniu pod zamknięciem. Aparatura po użyciu winna być oczyszczona i również znajdować się w odpowiednim pomieszczeniu pod zamknięciem.
- 21) W czasie wykopków ziemniaków należy zwracać baczną uwagę na glebę, a znalezione okazy stonki — zgłaszać poprzez sołtysa do prezydium Gminnej Rady Narodowej.
- 22) Służba techniczna POM i GOM odpowiedzialna jest za utrzymywanie aparatury ochrony roślin w stałej gotowości do akcji.
- 23) Winni niestosowania się do postanowień niniejszego zarządzenia pociągnięci będą na podstawie art. 13 rozporządzenia z dnia 19. XII. 1927 r. o zwalczaniu chorób

roślin oraz o tępieniu chwastów i szkodników roślin (Dz. U. Nr 108, poz. 922 wraz z późniejszymi zmianami) do odpowiedzialności karno-administracyjnej. Stosownie do postanowień tego rozporządzenia oraz ustawy z dnia 15 grudnia 1951 r. o orzecznictwie karno-administracyjnym (Dz. U. Nr 66, poz. 454) wykroczenia te zagrożone są karą pracy poprawczej do 3 miesięcy lub grzywny do 3.000 zł.

Za Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej

Wojewódzki Pełnomocnik do Walki ze Stonką Ziemniaczaną

W. Szeliga

Z-pca Przewodniczącego Prezydium

PUBLIKACJE

39

OBWIESZCZENIE

Okręgowego Urzędu Miar w Gdańsku

z dnia 27 kwietnia 1953 r.

w sprawie legalizacji narzędzi mierniczych na terenie województwa gdańskiego przez objazdowe urzędy miar.

Okręgowy Urząd Miar w Gdańsku podaje do wiadomości, że dla zachowania jednolitości miar i zabezpieczenia rzetelności narzędzi mierniczych we wszystkich gałęziach gospodarki narodowej, uruchomione zostaną w roku 1953 na terenie województwa gdańskiego objazdowe urzędy miar celem dokonania legalizacji narzędzi mierniczych w miejscowościach i terminach według następującego planu:

I. Objazdowy Urząd Miar Nr 1:

1. w Tczewie
od 5 maja do 27 maja 1953 r. włącznie,
2. w Pelplinie
od 29 maja do 6 czerwca 1953 r. włącznie
3. w Gniewie
od 9 czerwca do 20 czerwca 1953 r. włącznie,
4. w Nowym Dworze
od 23 czerwca do 29 czerwca 1953 r. włącznie,
5. w Pruszczu Gdańskim
od 1 lipca do 8 lipca 1953 r. włącznie,
6. w Mierzeszynie
od 10 lipca do 14 lipca 1953 r. włącznie,
7. w Sopocie
od 16 lipca do 3 sierpnia 1953 r. włącznie,

II. Objazdowy Urząd Miar Nr 2:

1. w Rumii
od 13 maja do 16 maja 1953 r. włącznie,
2. w Pucku
od 19 maja do 2 czerwca 1953 r. włącznie,
3. w Krokowej
od 5 czerwca do 10 czerwca 1953 r. włącznie,
4. w Wejherowie
od 12 czerwca do 27 czerwca 1953 r. włącznie,
5. w Szemudzie
od 30 czerwca do 3 lipca 1953 r. włącznie,
6. w Strzeczcu
od 6 lipca do 8 lipca 1953 r. włącznie,

III. Objazdowy Urząd Miar Nr 3:

1. w Nowym Stawie
od 12 maja do 15 maja 1953 r. włącznie,
2. w Malborku
od 18 maja do 25 maja 1953 r. włącznie,
3. w Sztumie
od 27 maja do 8 czerwca 1953 r. włącznie,
4. w Kwidzynie
od 10 czerwca do 22 czerwca 1953 r. włącznie,
5. w Dzierżgoniu
od 24 czerwca do 29 czerwca 1953 r. włącznie.

Jednocześnie Okręgowy Urząd Miar zwraca uwagę zainteresowanych na przepis art. 12 dekretu z dnia 19 kwietnia 1951 r. o organach administracji miar oraz o miarach i narzędziach mierniczych (Dz. U. Nr 26, poz. 195), w myśl którego legalizacji podlegają narzędzia miernicze:

1. używane we wszystkich gałęziach gospodarki narodowej w celu określenia wartości rzeczy i świadczeń,

2. mające znaczenie dla bezpieczeństwa i ochrony zdrowia,
3. używane przy wszelkiego rodzaju czynnościach urzędowych.

W związku z powyższym, Okręgowy Urząd Miar wzywa wszystkich użytkowników miar i narzędzi mierniczych do dokonania legalizacji tych narzędzi w terminach i miejscowościach ustalonych dla funkcjonowania objazdowych urzędów miar.

Winni stosowania lub przechowywania nie legalizowanych, nielegalnych i nierzetelnych narzędzi mierniczych podlegać będą na podstawie art. 19 dekretu o organach administracji miar oraz o miarach i narzędziach mierniczych — karze aresztu do 3 miesięcy lub grzywny do 4.500 zł albo obu tym karom łącznie. Ponadto w stosunku do narzędzi mierniczych nieodpowiadających powołanym przepisom — orzeczone będzie na mocy art. 20 cytowanego dekretu przepadek, zniszczenie lub uniezdatanienie do użytku.

Do orzekania w sprawach o wykroczenia przewidziane w art. 19 cytowanego dekretu właściwe są obwodowe urzędy miar.

Dyrektor Okręgowego Urzędu Miar
inż. St. Krzywicki

Adres Redakcji i Administracji: Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku — Wydział Prawny
Gdańsk, ul. Okopowa 5, III piętro, pokoje nrnr 364 (Redakcja) i 376 (Administracja)

Telefon nr: 319—87

Redakcja i Administracja czynna jest od godziny 8—15-tej.

Prenumerata: roczna (ze skorowidzem) 18 zł, półroczna — 10 zł. pojedynczego egzemplarza do 4-ch stron druku — 0,90 zł. Przy większej ilości stron 0,30 zł więcej od każdej drukowanej strony.

Ceny ogłoszeń o zagubionych dokumentach: ryczałt zł 10,50 od jednego dokumentu i 1,50 od każdego dalszego dokumentu.

Wpłaty z góry na konto 293-420-171/2 „Dziennik Urzędowy Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku — w Narodowym Banku Polskim — III Oddział Miejski w Gdańsku.

Odbiorca :